

СЛАВНИЯТ ЮНАК ЕРГОСАЙ

Превод от руски: [Неизвестен], —

chitanka.info

Ергосай бил толкова беден, че мъчно можело да се намери в степта друг по-беден от него.

Той отишъл веднъж при богатия си съсед. В широкото му жилище миришело приятно. На средата сложен голям съд с варено месо, от което се издигала приятна миризма. Наоколо наредени гости и сладко-сладко ядат.

Ергосай седнал със скръстени крака на прага и запрегльщал слюнките си. Рядко му подхвърляли гостите по някоя оглозгана кост, но често го подигравали:

— Защо не заколиш някое от твоите животни, Ергосай?

Поглозгал кости беднякът, но нима това е храна за здрав човек? Върнал се сърдит с празен стомах в колибата си.

Там, като че нарочно, единственото му животно, едно малко мишле, което живеело в ъгъла, се разпищяло.

Ергосай се разсърдил още повече, хванал мишлето и искал да го убие. Но мишлето му заговорило:

— Каква полза ще имаш ако ме убиеш? Кожата ми не става за нищо, а месото ми е храна за ястреб, не и за човек. По-добре ме вземи за съветник.

— Нека бъде както искаш, — съгласил се Ергосай.

— Ето първият ми съвет, — казало мишлето. — Иди при ковача и му заръчай да ти направи голяма брадва с надпис: „Славният юнак Ергосай е убил с тая брадва триста и седемдесет юнаци“.

Отишъл Ергосай при ковача и му поръчал брадвата. Когато ковачът направил брадвата, с присмех казал на Ергосай:

— Ех ти, славен юнак Ергосай! Ти даже своето мишле не можеш да убиеш, та камо ли триста и седемдесет юнаци.

Разсърдил се Ергосай, че и заради мишката му се подиграват. Върнал се у дома си и се нахвърлил върху нея.

— Не си хаби само брадвата и не си загубвай бъдещата слава, а по-добре иди в степта на юнашкото състезание, — посъветвала го отново мишката.

Ергосай тръгнал по степта. И от село на село се предавала вестта за славния юнак.

Веднъж, когато спал, при него се приближили няколко юнаци със стадо добитък. Но щом видели брадвата със страшния надпис, те

веднага избягали, като оставили добитъка. Ергосай се събудил, подкарал добитъка и го закарал в колибата си.

Оттогава не се свършвало месото в колибата на Ергосай.

Веднъж мишлето заболяло тежко. Разплакал се Ергосай над умиращото мишле.

— Как ще живея аз сега? — питал той.

— Живей все така щастливо и угощавай добре певците и музикантите, за да възхваляват навред твоята сила, тогава славата ти ще трае през целия живот, — казало мишлето и умряло.

Ергосай доживял щастливо до дълбока старост и никога не се свършвало за него тлъстото месо и вкусния кумис.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.